

buitenlandsche tijdschriften en werken; maar nergens ontmoette ik een soortgelijk geval; n.l. dat de nachtegaal een plaats blijkbaar zoekt en terug vindt, waar hij geheel afgezonderd van zijn soortgenooten in gevangenschap staat heeft geleefd, ofschoon aldaar overigens voor hem geen enkele omstandigheid voor levensonderhoud aanwezig is. Zijn eigenaar is een groot vogel-liefhebber en deelde andere mij onbekende eigenschappen van den nachtegaal mede; o.a. dat deze, wanneer hij ziek is, op den bodem der kooi neêrdrukt en gewillig met de hand laat pakken en dan merkbaar dankbaar is voor handtastelijke behandeling bij zijne verpleging.

Zoomede dat wanneer in December of Januari de nachtegaal zijn zang in de kooi weder begint, hij zeer gevoelig is voor het gezelschap van een pop-kanarie en met deze tracht te paren.

Volgens hem zou deze omgang aanleiding geven, dat de nachtegaal in het daaropvolgend voorjaar gemakkelijk overgaat tot de paring in gevangenschap, met een pop-nachtegaal.

Wegens het bijzondere van het geval neem ik de vrijheid om uwe Redactie hiervoor plaatsing te vragen, in de hoop, dat meer bevoegden, bij eventuele overeenkomstige ervaring, hiervan mededeeling willen doen.

Voor al dit gewenscht zijn met het oog op de m. i. afwijkende omstandigheid dat een exemplaar zich als het ware van den algemeenen trek afzondert tot het opzoeken van een onnatuurlijke verblijfplaats met prijsgeving van het genot der afwachting van de later komende poppen¹⁾.

Den Haag.

¹⁾ Dit laatste vindt wellicht zijn oorzaak dat het een jonge vogel is, die nog niet gepaard heeft

Bij navraag blijkt mij, dat de terugkeer in gevangenschap omstreeks 27—28 April geschiedde, zoodat mijn opmerkingen veel van haar beteekenis verliezen.

Nieuws uit Epen (Z.-L.) — Ik voel mij gedrongen u eens hartelijk te danken voor wat u mij en anderen gegeven hebt in »Uit ons Krijtland«. Met dezen gids heb ik in de twee dagen dat ik hier ben, meer gezien dan anders in een week. Een paar der belangrijkste waarnemingen, die ik deed, wil ik u even melden, van de andere breng ik na afloop wel verslag uit, als ik mijn vondsten van fossielen, heb laten determineren.

De gele monnikskap staat er flink voor. Er zijn nu op dat plekje twee groepen: een van van een paar planten, die in 't licht staan en al uitgebloeid raken en een groep, die nu wel een paar □ M. bestaat, deze staan in de schaduw en hebben pas knop. De mergelkuil is veel verder uitgegraven en door onregelmatige uithollingen op het oogenblik niet bijzonder duidelijk wat het beloop der verschillende lagen betreft. De steenkoolgrot is er op vooruitgegaan. Het boschje rondom is gedeeltelijk gekapt, zoodat het volle daglicht er nu steeds inkomt. De krijtrots is nog eender, bijzonder rijk aan belemnieten. Onderaan vond ik brokken, die een ovale doorsnede hadden, is dat iets anders? Bij sommige waren duidelijke dwars gerichte groeven te zien. (Ik zou ze moeten zien. H.) Een ding is me bijzonder tegengevallen en wel de ondergrondse loop van de Sijlerbeek. Deze is, op het oogenblik tenminste, volkomen kunstmatig. Er loopt een aarden buis door den grond en op de plaats waar het stroomende water te hooren is, komt een kleiner zijbuisje in de groote pijp? Een kind, dat in de buurt liep vertelde, dat deze buis er zeker al een jaar of vijf lag; andere menschen zag ik niet zoodat ik geen nadere inlichtingen kon krijgen. Doch ik ga er nog wel eens op uit. (De beek wordt helaas genormaliseerd H.) Met het vinden van planten bij de krijtrots ben ik minder gelukkig geweest. Ik zag geen enkele orchidee en ook geen Belladonna, maar dat zal wel aan mij liggen; ik heb zeker op de verkeerde plaats gezocht voor Belladonna.

JAN G. SLOFF.

Volksnamen van vogels. — Mag ik een kleine opmerking maken over hetgeen u in D. L. N., blz. 312, mededeelt omtrent volksnamen van vogels op Schiermonnikoog?

U zegt daar, dat 't Goudhaantje wordt genoemd »toomelid« wat u verder vertaalt door »duimlid«.

Die vertaling lijkt mij onjuist. »toomelid« zal wel hetzelfde woord zijn als het Zweedsche Tummeliten. Tumme = duim; liten = klein (vgl. Eng. little; Ned. luttel), dus = kleinduimpje. Kleinduimpje uit het sprookje heet in Zweedsch ook Tummeliten.

Nu is het aardig, dat in Zweden niet het Goudhaantje, maar het Winterkoninkje (Troglodytes) »Tummeliten« heet, terwijl het Goudhaantje (Regulus) wordt aangeduid met den naam Kungs-fågel = Koningsvogel. Er heeft dus een gedeeltelijke verwisseling in de namen van die kleine vogeltjes plaats gehad.

Mocht u eens overgaan tot een uitgave van de volksnamen van planten en dieren, dan zult u bij een taalkundige wel nader kunnen vernemen hoe het met die taalverwantschap zit. Er komen in het Noorden meer Zweedsche woorden voor, b. v. »holm« in eigennamen in Groningen.

Zutphen.

G. Hoog.